

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

12. Quando Deus mandatum dederit Moysi, de construendo Tabernaculo.
c.25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

CAPVT XXV. EXODI v.l.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens, &c. Quæstio est, utrum Moysi hæc man-

Quæstio.

dauerit Deus, antequam priores legis tabulas ipsi traderet.
1. Lyranus sub finem cap. 31. refert & merito improbat Rabbi Salomonis opinionem, afferentis diuinum mandatum, de parandis rebus ad extruendum tabernaculum requisitis, non fuisse Moysi datum, quando cum Iosue ad accipiendas prima vice tabulas montem conscenderat; sed tunc solum sabbati obseruationem traditam fuisse vt scriptum est Exodi 31 à v. 12. Quæ verò ab initio huius 25. capituli, vsque ad illum vers. 12. traduntur, per prolepsin narrari putat, & iuxta ordinem temporis post caput 32. signari debere. Aiebat enim hic Rabinus, Moysen prima sui ieiunij quadragesima, solum de sabbato custodiendo mandatum accepisse: ea vero quæ ad tabernaculum & eius supellectilem spectant, postea à Deo declarata fuisse, quando Moyses post tabulas fractas, veniam populo in idololatriam lapsò impetrauerat. Tum demum remissa adorati vituli culpa, in signum reconciliationis ea mandata Moysi data opinatur, quæ ab initio huius capituli 25. & deinceps vsque ad v. 12. c. 31. referuntur. Rationem suæ opinionis non affert Rabinus ille, nisi quod Scriptura non semper ordinem temporis obseruet.

1. opinio improbat.

2. Hanc opinionem temere excogitaram ac falsam esse docet cum Lyranus Abulensis, Exodi 31. q. vltima. Nam licet sacri codices, in rebus narrandis, non eundem ordinem vbiq; seruent, quo gestæ sunt; semper tamen ordo temporis seruari censetur, nisi sufficiens appareat indicium, quo aliter factum intelligamus, ita vt qui steritalicubi temporis ordinem in Scriptura mutari; id probare debeat. Alias enim mutabitur *tota consuetudo sacra Scriptura in ordine*, inquit Tostatus, & quilibet pro arbitrio rerum gestarum seriem, quam sacra monumenta exhibent, aspernari audebit. Hic autem nulla causa occurrit, cur dici possit, ea temporis spatio distracta fuisse, quæ Moyses continuata narratione sub fine cap. 24. & initium cap. 25. eodem filo pertexuit.

Contra Rabbi Salomonem.

3. Addit Abulensis magis videri ea quæ ad tabernaculum spectant, Moysen didicisse antequam vitulus conflaretur: quam postea, idq; insinuante scriptura. Nam ante fustum vitulum, Moyses solum asserit, se 40. dies in monte fuisse. Deut. 9. v. 9. at post crimen adorati vituli ait: *iacui coram Domino 40. diebus ac noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar, ne deleret vos ib. v. 25.* Quibus ex locis colligit idem auctor, Moysen priori vice potius rebus Sanctuarij cognoscendis vacasse, quam posteriori, quando se orationibus occupatum fuisse affirmat.

4. Quicquid sit de hac ratione, omnino censendum est Moysen Exodi 24. & sequentibus capitibus temporis ordinem seruasse, ac proinde eum antequam

Ordo temporis hic seruatus.

Y

cum

P. Philippi

Chronologia Testamenti

A IV

17

cum prioribus tabulis è monte descenderet, ea omnia accepisse, quæ ab initio cap. 25. vsque ad finem cap. 31. descripta sunt. Quod præter alios Torneilius & Salius in harum rerum enarratione prudenter seruant. Deum autem cap. 31. idcirco sabbati obseruationem inculcasse, ne in construendo Tabernaculo Israelitæ putarent licere sibi operibus feruilibus intendere notat Abulensis in illud cap. 31. q. 9. & Salius ad an. m. 2544. num. 579. Qui bene addunt non videri omnia, quæ à cap. 25. vsque ad 35. inclusiuè consignantur fuisse à Deo continenti oratione dicta, sed potius vicibus interpolatis, ita vt Moyses orationes & contemplationes interponere posset. Bene etiam cum Lyrano plerique animaduertunt præcepta de fabricatione Tabernaculi, data quidem Moysi fuisse ante vituli adorationem: sed inhibitam operis executionem, donec Moyses Deo placato posteriores tabulas retulisset.

CAPVT XXXII. EXODI. v. 4.

*Tabula R.
Salome-
nia.*

1. **F**ormauit opere fusorio & fecit ex eis (inausibus) vitulum constabilem. Rabbinus acta in monte prima quadagesima in castra cum prioribus tabulis rediret, iecta hac fabula: Moysen cum ad montem esset iturus, prædixisse se die reuerturum circa horam 6. siue meridiem, populum errore computi delictum; existimasse cum diem esse quadagesimum, qui reuera non nisi tertius nonus erat, quo die cum non compareret Moyses, Saranam ad eum Solis occasum turbasse & feretti speciem obtulisse, addita voce, qua Moysi obijisse dicebatur. Eo spectro motos Israelitas, & ab Aegyptijs qui sese in castris Hebræis adiunxerant incitatos idolum sibi fieri postulasse, Hur obmotum peremisse, & Aaronem vi ad constandum vitulum adegisse: sequenti die Moysen idololatriæ insanientibus ad castra reuertisse. Hoc commentum referunt ac refutant Lyranus & Cornelius in hoc cap. Abulensis q. 2. Salianus num. 579. Nam in primis vix est credibile Hebræos more adeo impatienti præstolari voluerint. 2. Si Moysen mortuum putauerant, cur Aaroni dixerunt se ignorare quid ei accidisset? hic v. 1. Adhuc non est credendum Aaronem tam facile tanto flagitio consensisse, vt nec dimidiati quidem diei mortuum à populo extorqueret. Quarto, post meridiem tantum temporis spatium non fuit, quantum ad hoc facinus requirebatur. Vituli enim petitione præcessit populi congregatio. vers. 1. Subsecuta est actio cum Aaronem sine dubio hoc crimen auersabatur, & quantum poterat tergiuerat, cum extorsio ornamentorum à feminis & pueris, qui in aures suas con-

Refutatur